

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Lvdovici Carrionis Antiqvarvm Lectionvm Commentarii III

Carrion, Louis

Antverpiæ, M D LXXVI

Epicadius Grammaticus. eius fragme[n]tum. Calatores. Calones. Augures
publici. Carisio & Arnobio. scriptura restituta, Suetonio co[n]seruata. Cap.
XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70907)

emangi bolo. quod autem ex eo, possem emungi, feci
 posse me emungi, ne quis à me temere factum esse
 suspicetur: memini olim quendam Caecilij lo-
 cum Aeschrione ad eundem modum depraus-
 tum, emendare: eamque emendationem, quod
 quibusdam amicis meis valde me probare, qua-
 cur non proferam; & quod sentio, veteri illo ho-
 munitatis iure, cum omnibus communicem: ve-
 ba eius sunt:

Festus;
 Ora.

Oram reperire nullam quam expediam queo.
 hic ego, qua me expediam, non paullo concu-
 nius scribebam, & id Caecilium scripsisse alle-
 rebam. qua in re si quis à me discedit; facile illi
 quod voler, dabo dum tamen mihi hanc lectio-
 nem esse antiquam, ideoque in harum numerum
 referri posse, non infitietur.

*Epicadius grammaticus. eius fragmentum
 Calatores. Calones. Augures Publii. Carisso
 & Arnobio scriptura restituta,
 Euetonio conservata.*

CAPVT XIV.

ARNOBIUS libro aduersus gentes pe-
 mo, obiectionem aduersariorum refutatio-
 nis, qua illi barbarismis & soloecismis Christi-
 anorum res pollutas esse criminabantur, primo cul-
 pam eleuare nititur, quod ea sermonis pompa
 vt loquitur & per regulas missa oratio, concu-
 nibus, litibus, foro, seruari debeat: neque, cum de
 rebus agitur ab omni ostentatione submotis, qua-
 li cum amoenitate quid dicatur, sed quantum
 audiatur.

Ant. Mureti
 Varia Lectio
 LIII
 28

audientibus vtilitatis afferat, considerandum sit. Deinde in accusatores crimen regerens, *Qui, inquit, pollutas res nostras criminamini, strubiligines & vos istas libris illis in maximis & admirabilibus non habetis?* & paulo post: *Si certum est singula quibus debeant explicari; in similibus vitijs quoque versamini, quamuis Epicados omnes, Caesellios, Verrios, Scauros teneatis & Nifos.* Et de Caesellio, Verrio, alijs grammaticis, alias. nunc de Epicado videamus: quem, si mei arbitrij res sit, Epicadium libentius nominauerim. Fuit enim grammaticus *Cornelius Epicadius*, testante, quem supra laudauimus, *Suetonio; L. Cornelii Sullae Dictatoris libertus, calatorque sacerdotio Augurali, filioque eius Fausto gratissimus. quare numquam non viriusque se libertum edidit. Librum autem, quem Sullae de rebus suis imperfectum reliquerat, ipse suppleuit.* Haec *Suetonius*. Vnum, ni fallor, & seculum Epicadij rotat fragmentum, quod etiam ad Sullae patroni honorem pertinet. sic enim *Sosipater Carisius: Sibylam Epicadus ait appellatum, qui ex Sibyllinis libris primo sacrum fecerit; deinde Syllam. qui quod flauo capillo & comto fuerit, consimiles Syllae sunt appellati. inde effeminae hodieque in ludo Sylli dicuntur, quos vulgus imprudenter psyllos appellat. quo quidem loco, vir eruditus, qui Carisij recognitionem pollicebatur, duplicem errorem errauit. cum enim in prioribus editionibus esset, Epicadium, mutauit, & Epicadum, fecit. historicum deinde non grammaticum. Epicadium esse voluit. Igitur in Arnobio, Epicadios, in Carisio, Epicadium, monacho scribamus. sed ad Suetonium redeamus:*

Carisius instituit. grat. mat. lib. 1.

Ant. Mureti
Varia Lectoria
LIII
28

in quo dum illud, *calator* sacerdotio *Augurali*,
magni quidam viri conantur inducere, & a-
liud nescio quid in eius locum sufficere; frustra
sunt: & magnam temeritatis, ne dicam im-
peritiae, significationem dant. neque enim
illud est *calator*, quam sacrorum minister, ut co-
tidiana illa glossaria optime declarant. *calator*,
δοῦλοι δημοσίου περίπολοι, *calator* ἡδύτων, *calator*
Ἐκβίβασαι ἱερῶν: & parum à calonibus videntur
sejungere, dum illis est *calo*, *δοῦλος δημοσίου*, quare
quam alibi dicitur, *δοῦλος υπηρετίας στρατιώτου*, neque
vero mirabimur sacrorum ministros seruos dici
publicos, qui in *calo* *figures*, publicos dici, atque
adeo publicos *P. R. Quiritium*, cōsueuisse, memi-
nerit. quod quoniam hactenus in vulgus igno-
tum est: libet elegantissimam inscriptionem, quae
hodieque Neapoli antiquissima visitur, adhibere.

M. MAECIO. MEMMIO. FVRIO. BALEVRIO
CAECILIANO. PACIDO. C. V.
PONTIFICI. MAIORI. AVGVRI. PT
FLICO. P. R. QVIRITIVM. QVINDECIM
VIRO. SACRIS. FACIVNDIS. CORNIC
TORI. VENETIARVM. ET. HYSTRIAE
PRAEFECTO. ANNONAE. VRBIS
SACRAE. CVM. IVRE. GLADII. COMITI
ORDINIS. PRIMI. COMITI. ORIENTIS
AEGYPTI. ET. MOESOPOTAMIAE. IVDI
CI. SACRARVM. COGNITIONVM
TERTIO. IVDICI. ITERVM. EX. DE
LEGATIONIBVS. SACRIS. PRAE
PECTO

COMMENTARIUS I. 37
RECTO. PRAETORIO. ET. IVDICI
TERTIO. CONSULI. ORDINARIO
PATRONO, PRAESTANTISSIMO
REGIO. PALATINA
POSVIT.

*Indignos in carmine ducere cantus. mutua in
alternum praebeere alimenta. fortunae condita
summa. modus concessus in aruis. plena vincen-
tem credita messe. fortunae quere. e sedem.
variet genitura. orbem exprimere.
compendere pun. Man-
nilius castigatus.*

CAPVT XV.

Ex hoc caput Manilio dabitur. quod ne
horreat à more nostro, vulgaribus scripturis
emédationes subiiciet: quas veras esse, nemo infi-
tias ire poterit, praeter, qui libris antiquis, quos
hodie veluti honorarios testes appellamus, fidem
volet abrogare. Ac statim quidem lib. III.

Manilius
li. III.
vers. IIII.

*Vestros extendere fines
En conor, & dignos in carmina ducere cantus:
vel ipsum syllabarum interuallum versus vitio-
sos esse clamat. scripserat Manilius:*

Conor, & indignos in carmine ducere cantus.
noluit corrector, quisquis ille fuit, Manilium, ve-
terem, poetarum magnifice de se loquentium,
consuetudinem migrare: eique ad fastum praei-
uit. Non multo post, aurea quaedam carmina, vna
duntaxat immutata voce, suum ferè splendorem
amise-